

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11091/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3417/23 од 29.02.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3417/23 од 29.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3417/23 од 29.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5381/2022 од 21.09.2023. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиљи АА исплати износ од 2.031.469,83 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа од 2.031.469,83 динара до траженог износа од 2.031.573,80 динара за законском затезном каматом на наведену разлику од дана извршности пресуде до исплате. Ставовима трећим и четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу ББ исплати износ од 508.933,15 динара и тужиоцу ВВ износ од 289.556,45 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине на сувласничком уделу тужиоца ББ од 158/1411 и на сувласничком уделу тужиоца ВВ од 90/1411 предметне парцеле број .., укупне површине 4а 38м2, уписане у ЛН бр. .. КО Нови Сад III, што су тужиоци АА, ББ и ВВ дужни признати и трпети да се тужени по правноснажности ове пресуде упише као носилац права својине на предметној парцели у наведеним сувласничким деловима. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 475.516,84 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3417/23 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке о главном захтеву и у делу у којем је одлучено о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају то су План генералне регулације простора за породично становање уз Темерински и Сентандрејски пут у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 30/2014 и 75/2016) и План детаљне регулације Мали Београд – Велики рит II У Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 53/2016 и 30/2018), предметно земљиште намењено за површину јавне намене – регулација новопланиране улице ... (улица ...) а мањим делом за регулације улице ... и фактички је приведено тој намени. Имајући у виду наведено, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 04.07.2022. године, а поднеском од 01.09.2023. године и на рочишту за главну расправу одржаном 21.09.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужилу АА је 2.031.469,83 динара, у односу на тужиоца ББ је 508.933,15 динара и у односу на тужиоца ВВ је 289.556,45 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић